

مجله اخلاق پزشکی

دوره پانزدهم، شماره چهل و ششم، ۱۴۰۰
doi: <https://doi.org/10.22037/mej.v15i46.35138>
Journal Homepage: <http://journals.sbmu.ac.ir/me>

دسترسی آزاد

نامه به سردبیر

انگ اجتماعی کووید ۱۹ خطرناک تر از پاندمی کووید

صدیقه عربی^۱

۱. مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقای سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران.

Letter to the Editor

Social Stigma COVID-19 More Dangerous COVID-19 Pandemic

Sedighe Arabi¹

1. Social Development & Health Promotion Research Center, Gonbad University of Medical Sciences, Gonbad, Iran.

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴/۰۹

تاریخ انتشار: ۱۴۰۰/۰۴/۲۱

واژگان کلیدی:

استیگما

کووید ۱۹

پاندمی

* نویسنده مسؤول: صدیقه عربی

آدرس پستی: ایران، خراسان رضوی، گناباد،

دانشگاه علوم پزشکی گناباد، مرکز تحقیقات

توسعه اجتماعی و ارتقای سلامت.

کد پستی: ۹۶۹۱۷۹۳۷۱۸

پست الکترونیک:

sedighe.arabi@yahoo.com

کاهش فعالیت‌های اجتماعی، احساس طردشدگی توسط جامعه، کاهش ارتباط مؤثر با خانواده و جامعه و استیگمای اجتماعی که توسط بیماران و خانواده آنها تجربه شده است می‌باشد (۳). در طی شیوع وبا در ابولا مشخص شد که استیگمای اجتماعی می‌تواند منجر به محرومیت از حقوق اجتماعی در گروه‌های اقلیت شود، زیرا افراد تحت قرنطینه در این مذاهب و نژادها خطرناک تلقی می‌شوند (۴). در گروه‌های قومی خاص نیز اپیدمی بیماری‌های عفونی با استیگمای اجتماعی همراه بوده است. واژه‌هایی چون منطقه جغرافیایی، وابستگی به جمعیت خاص می‌توانند داغ اجتماعی ایجاد کنند و باعث ترس و وحشت مردم شوند (۵). استیگمای اجتماعی می‌تواند بر جمعیت‌ها تأثیر منفی داشته باشد. به عنوان مثال در سال ۱۸۹۲ شیوع تیفوس و وبا در روسیه در بین مهاجران یهودی اروپای شرقی کشف و منجر به تبعیض و انگ اجتماعی در این گروه شد (۴).

توجه به این نکته لازم است که استیگما یک مشکل فردی یا جزئی از بیماری نیست، بلکه یک مسأله اجتماعی است و استیگماتیزاسیون دلیلی برای رنج بر بیماری است و منجر به انزوای اجتماعی، شانس زندگی محدود و به تأخیر انداختن رفتار کمک‌کننده می‌شود و از نظر متخصصین امر مانعی برای مراقبت و درمان است که می‌تواند منجر به عدم پیگیری شخص برای درمان شده و در نتیجه شخص در شرایط بد بهداشتی قرار گرفته و متعاقباً این روند نتایج منفی تشدید می‌گردند (۶)، گرچه انگ به طور مستقیم باعث بیماری‌های مزمن نمی‌شود، اما به طور معنادار باعث افزایش سطح اضطراب می‌شود که ممکن است علائم بالینی شدت یابد و حتی به عود بیماری منجر شود، نکته مهم این است که بر اساس پژوهش اضطراب کرونا و در پی آن نگرانی از استیگما بسیار تحت تأثیر اطلاعات پیرامونی و اخبار اینترنتی قرار دارند (۲).

یکی از چالش‌های نوظهور جهانی در مدیریت بیماری‌های عفونی، پرداختن به بیماری کرونا و ویروس است (۱). در اواخر دسامبر سال ۲۰۱۹، کروناویروس جدیدی، با نام کروناویروس نوین، باعث آغاز شیوع بیماری کووید ۱۹ در کشور چین شد که در حال حاضر تهدیدات بهداشتی بزرگی را برای سلامتی عمومی جهان ایجاد کرده است. کروناویروس در تمام کشورهای جهان و همچنین ایران شیوع پیدا کرده و به سرعت سلامت روانی و جسمی را به خطر انداخته است. این شکل از همه‌گیری یک بیماری، در واقع یک رخداد بزرگ اجتماعی است که نه تنها در سطح یک منطقه که در سطح کشور و حتی کل دنیا مطرح گشته است (۲).

با ایجاد پاندمی کروناویروس، جامعه بشری علاوه بر عوارض جسمی این بیماری، با عوارض روحی گسترده آن نیز رو به رو شده‌اند که می‌توان به استیگمای اجتماعی اشاره کرد (۱). ریشه استیگما یا داغ اجتماعی در ارتباطات اجتماعی و بین فردی است و آن را می‌توان به عنوان یک فرآیند اجتماعی تعریف کرد که مشخصه آن طرد است (۲). استیگما جنبه‌های مهم زندگی فرد همانند منزلت انسانی، موقعیت اجتماعی، فرصت‌های شغلی، ازدواج، روابط خانوادگی و روابط دوستانه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. فرد دچار استیگما، از یک انسان کامل و معمولی به یک انسان داغ‌زده و یا نادیده‌گرفته‌شده، تنزل پیدا می‌کند، اگرچه استیگما به عنوان یک پدیده جهانی شناخته شده است، اما تجربه آن و تبعیض‌های وارده در هر محیط، از کشوری به کشور دیگر و حتی از شهری به شهر دیگر متفاوت می‌باشد، افرادی که پذیرش اجتماعی کامل را دریافت نمی‌کنند، موقعیت استیگمایی را تجربه می‌کنند که نشانه جسمی یا ننگ اخلاقی می‌تواند باشد و علامت بی‌ارزش کردن فرد است (۲).

علی اکبری (۲۰۲۰ م) در مطالعه خود بر روی بیماران کووید ۱۹ بیان کرد، پیامدهای روان‌شناختی این بیماری، شامل احساسات منفی، چون ترس از مرگ، افسردگی و اضطراب،

نظر به اینکه افراد مبتلا به کووید ۱۹ عواقب روانی - اجتماعی زیادی را تجربه می‌کنند و این موضوع از کیفیت زندگی آن‌ها می‌کاهد و با وجود اپیدمی بیماری کووید ۱۹ توجه به امر استیگمای اجتماعی امری بسیار ضروری است که استفاده از روان‌شناسان و مشاوران در محیط درمان نیز می‌تواند در کاهش این عواقب مؤثر باشد (۳).

همچنین با توجه به اهمیت نقش رسانه‌های آموزشی به ویژه رسانه‌های نوین در افزایش آگاهی و توانمندسازی جامعه توصیه می‌شود تا در برنامه‌ریزی‌های آتی به نیازهای آموزشی جامعه و فرصت‌های جدیدی که رسانه‌های نوین در اختیار آموزش‌دهندگان سلامت قرار می‌دهند، توجه بیشتری مبذول گردد (۹).

بر اساس بیان Li و همکاران (۲۰۲۰ م.) می‌توان گفت تقویت دانش و عقاید عمومی در مورد بیماری‌ها، اساسی برای کاهش استیگما است و بر این اساس درک بالا از استیگما با کاهش بیماری همراه است (۷). سازمان جهانی بهداشت انگ اجتماعی در ارتباط با کووید-۱۹ را مبتنی بر سه علت اصلی، شامل بیماری جدید که برای آن هنوز ناشناخته‌های زیادی وجود دارد، ترس از ناشناخته‌ها و مرتبط کردن ترس خود به دیگران می‌داند (۱). متأسفانه استیگمای اجتماعی در جمعیت‌های تحت تأثیر کووید ۱۹ دارای عواقب بلاقوه طولانی‌مدت نه تنها برای جمعیت‌های عمومی، بلکه برای کارکنان مراقبت‌های بهداشتی نیز بوده است (۴).

سازمان بهداشت جهانی (۲۰۲۰ م.) اعلام کرد جریان تقریباً ثابت از اخبار مربوط به شیوع بیماری کرونا، باعث می‌شود که هر کسی احساس اضطراب یا پریشانی کند. بنابراین بایستی به روزرسانی‌های اطلاعاتی و راهنمایی‌های عملی را در مواقع خاص در طول روز از طرف متخصصان بهداشت و وبسایت WHO جستجو کرد و از شنیدن یا دنبال کردن شایعاتی که باعث ناراحتی و اضطراب افراد می‌شود، خودداری نمود (۲). تلاش در جهت آموزش عمومی در خصوص کووید ۱۹، شرایط قرنطینه و اطلاعات بهداشت عمومی که به عموم مردم در جامعه ارائه می‌شود، می‌تواند استیگمای اجتماعی این بیماری را کاهش دهد. رسانه ابزاری قدرتمند جهت تحت تأثیر قراردادن افکار عمومی و کاهش ننگ ناشی از ابتلا به کووید ۱۹ در بین عموم مردم می‌باشد (۴).

رضوی در مطالعه خود با عنوان بر ساخت پیام‌های سلامت و پزشکی در رسانه و تأثیر آن بر آگاهی مردم بیان کرد رسانه و خصوصاً تلویزیون به عنوان رسانه فراگیر نقش مهمی در ایجاد ترغیب و تلقین برخی رفتارها، عادات و گرایش‌ها دارد و می‌تواند در حوزه سلامت و گسترده‌کردن آموزش‌های بهداشتی در سطح جامعه از طریق رسانه به این مهم تأکید کرد (۸).

References

1. Shahshahani MS. The importance of paying attention to social stigma after coronavirus infection (Covid-19). *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences* 2020; 19(6): 641-644. [Persian]
2. Sadeqi S, Sharifirahnmo S, Fathi A, Mohamadi S. Predicting Covid-19 anxiety and its social stigma experience based on the dimensions of internet addiction after the first age of epidemic in students. *Health Research Journal* 2020; 5(4): 268-278. [Persian]
3. Aliakbari Dehkordi M, Eisazadeh F, Aghajanbigloo S. Psychological consequences of patients with coronavirus (COVID-19): A Qualitative Study. *Iranian Journal of Health Psychology* 2020; 2(2): 9-20.
4. Bruns DP, Kraguljac NV, Bruns TR. COVID-19: Facts, Cultural Considerations and Risk of Stigmatization. *Journal of Transcultural Nursing* 2020; 31(4): 326-332.
5. Murakami M, Hata A, Honda R, Watanabe T. Letter to the Editor: waste water-Based epidemiology Can overcome representativeness and stigma Issues related to COVID-19. *Environ Sci Technol* 2020; 54(9): 5311.
6. Brouwers EPM. Social stigma is an underestimated contributing factor to unemployment in people with mental illness or mental health issues: Position paper and future directions. *BMC Psychol* 2020; 8(1): 36.
7. Li A, Jiao D, Liu X, Zhu T. A Comparison of the Psycholinguistic Styles of Schizophrenia-Related Stigma and Depression-Related Stigma on Social Media: Content Analysis. *J Med Internet Res* 2020; 22(4): e16470.
8. Razavi Tousi SM, Azar Homaun R, Yahak S, Gholamipour E. Construction of medical and health messages in the media and its impact on public awareness. *Bioethics Journal* 2016; 3(8): 43-77. Available at: <https://www.journals.sbmu.ac.ir/be/article/view/13967>. [Persian]
9. Abolkheyrian S, Tehrani H, Nasiry A, Ardestani M, Rakhshani F, Abadi ABH, et al. Survey the Status of Media in Health Education in Iran. *Ilam University of Medical Science* 2013; 21(1): 163-172. [Persian]

Faşnāmah-i akhlāq-i pizishkī i.e., Quarterly Journal of Medical Ethics

2021; 15(46): e8
doi: <https://doi.org/10.22037/mej.v15i46.35138>
Journal Homepage: <http://journals.sbm.ac.ir/me>

Letter to the Editor

Open Access

Social Stigma COVID-19 More Dangerous COVID-19 Pandemic

Sedighe Arabi¹

1. Social Development & Health Promotion Research Center, Gonbad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran.

ARTICLE INFORMATION

Article history:

Received: 13 June 2021

Accepted: 30 June 2021

Published online: 12 July 2021

Keywords:

Stigma

COVID-19

Pandemic

ABSTRACT

One of the emerging global challenges in infectious disease management is addressing coronavirus disease. The coronavirus spread to all countries of the world and Iran and quickly endangered mental and physical health. With the creation of the coronavirus pandemic, human society and the physical effects of this disease also faced widespread psychological effects of this disease, which can be referred to as social stigma. Stigma is an essential aspect of a person's life; Human status, social status, job opportunities, marriage, family relationships and friendships were affected. Although stigma does not directly cause chronic disease, it significantly increases the level of anxiety, which may exacerbate clinical symptoms and even lead to recurrence. Stigmas are highly influenced by environmental information and Internet news. The World Health Organization (2020) states that an almost constant flow of news about the outbreak of coronary heart disease causes everyone to feel anxious or distressed. Therefore, information updates and practical tips should be sought from health professionals and the WHO website at specific times and avoids rumors that cause people discomfort and anxiety. Given that Covid 19 experiences many psychosocial consequences and this reduces their quality of life, the use of psychologists and counselors in the treatment environment to reduce these consequences seems necessary. Also, considering the importance of educational media, especially new media, in increasing awareness and empowerment of society, it is recommended to pay attention to the educational needs of society and new opportunities that new media provide to health educators in future planning. More to be done.

* Corresponding Author: Sedighe Arabi

Address: Social Development & Health Promotion Research Center, Gonbad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran.

Postal Box: 9691793718

Email: sedighe.arabi@yahoo.com

Cite this article as:

Arabi S. Social Stigma COVID-19 More Dangerous COVID-19 Pandemic. Faşnāmah-i akhlāq-i pizishkī i.e., Quarterly Journal of Medical Ethics. 2021; 15(46): e8.